

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
słp. 12.

N^{ER} 35.

Pojedynczy numer na wielo-
wym papierze gr. 10.

PONIEDZIAŁEK DNIA 11 LUTEGO 1851 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaomira.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 6. 133	† 1. 1	— 1.9			
13. 12	„ 7. 546	† 0. 3	— 4.8	połud: za. mocny	pochmurno	w nocw deszcz.
8	„ 8. 272	— 0. 7	— 4.5	„ „	„ „	o g. 10 1/2 śnieg
9	„ 8. 352	— 0. 9	— 4.7	Połn: wacny	„ „	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 9 LUTEGO.

Quirites Poloni! — Przeznaczni Mężowie ziemi Polskiej! Tak niegdyś sławny Cycero przemawiał do wolnych Rzymian, tak głosił prawdy jak nam dziś przed Bogiem, niebem i narodami głosić je wolno; o droga, o nieoszacowana wolności! Panowie! trzeba było czekać lat 14 z woli Króla królów, dnia, godziny, momentu, pory szczęśliwéj gwiazdy, jaka dla Polski obok biegu okoliczności politycznych gwałtownie, prawdziwie sposobem nadzwyczajnym i cudnym zajaśniała, prawie bez rozlewu krwi, tu w dziejach świata stanowi i stanowić nieomylnie będzie sławną bo do wiary niepodobną epokę, gdzie garstka acz dzielny młodzieży, kilkutyśiecznemu wyćwiczonemu i uzbroionemu wojsku, dała odpór; słowem, rewolucya nasza uświetniona potwierdzeniem seymu, jest dziś hasłem całej Europy, jest jak gazety pisać, nie do cofnienia lecz do nieodzownego po-

pierania. Nie pierwsi my ieteśmy, którzy zrzucamy jarzmo niewoli, na któreśmy nigdy nie zasłużyli. Krew braci naszych we dwóch częściach świata rozlana, prochy ich cnotliwe, wołają na nas o pomstę, wołają że spływa na nas święty i konieczny obowiązek zebrać i połączyć w jedno ciało rozrwaną matkę naszą, drogą oyczyznę; wrócić do zatkniętych przez dzielnych przodków naszych słupów w Salt i Dnieprze; tak jest! zwyciężyć Inb na gruzach téj samej matki poledz nam tylko pozostaie. Aleć Bóg, Bóg sprawiedliwy, jako władca milionów światów, jako miłościwy oyciec, tak dobréy, tak świętév sprawie nieomylnie pobłogosławi. Zwyciężym, znajdzie wróg cios, którego od wieku szuka. Nieomylnie zwyciężym i wśród tego wszystkiego, iednością, zgodą, podaniem sobie wzajem braterskiéy dłoni, rzecz do prawdziwego kresu doprowadzimy, a bogdayby ta sama ziemia w oczach naszych pochłonęła tego, któryby się iaszczco znalazł

lubownikami ludorów i imperyalów, a którzy, jak odgłos niesie; już rulować mają. Bracia o cóż nam idzie? wszak piędzi cudzej ziemi nie pragnęliśmy i nie pragniemy. Tego znieść Polak sumienny niezdolał by więcej miał patrzeć na rozerwaną na sztuki, a nawet nie orężem, lecz śmiało powiem, podstępami i zdradą matkę naszą. Wszakże wiadomo z historii narodów, jak trony powstają; o to: raz przez układ z narodem, drugi raz przez spadek, jeśli spadkobierca układu dotrzymuje, trzeci raz przez oręż. Zastanówmy się z zimną krwią i z rozważą, jakimże to sposobem rozrywano naszą oczywistą 1772 r., wiadomo jak pierwszy rozbiór z własnych między naszymi magnatami a królem zwaśnień nastąpił. Rozbiór drugi był knowanym w skutku pierwszego złotem, ostatni mogę wyrazić drapiestwem, bo czyż godzi się to nazwać wojną, że trzy olbrzymie siły, poczciwego, cnotliwego, nieśmiertelnego w sławie Tadeusza, przejętego duchem Wassyngtona, 6000 ludzi mającego, na błota pod Maciejowicami wpędzono i wzięto? Jakimże sposobem więc carowie nabyli do nas jeden z rzeczonych tytułów? oto żadnym. Wiadomo nawet, że podług przedugodnych warunków traktatu w r. 1814, w Paryżu podpisanych, Polska miała istnieć od rozbioru drugiego; a iakże ją nieszczęśliwie okrzestano, tak, że z większego księstwa zrobiono małeńkie królestwo; i iakże wierzyć monarchom, kiedy co podpisują dotrzymać niechcą, ale na kręte steczki, iak w złej sprawie prawnik, prosto mówiąc na kruczki się biorą i z widocznęj prawdy do nieprawdy dążą? Nie mieli i niemają cesarze Rosyyi żadnego prawnego tytułu do naszey korony, a poehlebstwa i kłózenia nas, iakieśmy widzieli, nie trafiły i nie trafią więcej do naszego przekonania. Był nasz naród długo dręczony i nie-

iako letargiem uspiiony, jest ich więcej w tém smutném położeniu, dla nas już wybiła, a dla nich nieomylnie wybiła godzina, gdzie monarcha, ustawy czy kontrakt iak podpisze święcie ludowi dotrzymać musi, inaczej iako niedopełniający umowy, exystować niemoże. Tak jest bracia, był nasz nieomylnie uświętnionym zostanie, nie my sami ale 5 mocarstw stanowczych nad nami czuwa. Nam jednakże na każdą chwilę zebrania, uzbrojonymi i do walki gotowemi być należy, pomnąc na odwieczne axioma, *si vis pacem, para bellum*, jeżeli życzysz sobie mieć pokój, bądź gotów do walki.

Walenty Miklaszewski.

Kuryer francuzki umieściwszy w swém piśmie z d. 21 z. m. całkowity manifest narodu polskiego wyraża swoje zdanie pomiędzy innemi: — “Obok wzniesłego i uroczystego manifestu Polaków, niebędzie bezużyteczną rzeczą dla tego wspaiałego narodu, umieścić opis, który ogłosiła Gazeta urzędowa w Petersburgu o wypadkach w Warszawie. Wiemy, jak dalekim jest rząd Ruski od wyobrażeń i opinii Europy konstytucyjnęj; wiemy jak daleko massa ludu powstała w ciemności względem postępów cywilizacyi; ale nigdy wyobrazać sobie nie mogliśmy, aby się odważono utworzyć pismo tak barbarzyńskie, i tak przeciwne nie tylko uczuciom ludów oświeconych, ale prostym zasadom zdrowego rozumu i polityki.

Ze rewolucya Polska sprawiła w gabinecie Petersburskim ciężki żal i srogi gniew, nikt się nie zadziwi: poięliśmy bardzo dobrze pierwszy manifest *Mikołaja*. Ta ostrość wyrazów samowładcy północy, tchnie krwią Moskwicina, zmieszana z dzikością Tatarską i wschodnim despotyzmem: lecz urzędowe doniesienie, przechodzi wszelkie granice. Czy-

ny w niem przeistoczono, i zdaie się być dziełem którego z zaprzędanych szpiegów tak licznych w Polsce, co zamierzył wyznaczyć imiona poświęcone zemście Cera.

Podług tego pisma, Polska miała być niewdzięczną; nie umiała czuć dobrodziejstw rządów Cesarzewicza; występna młodzież dała się uwieść fałszywym rozumowaniom kilku egoistów; (Egoistów! którzy majątek, krew i życie poświęcają dla oyczyzny). Towarzystwo tajemne miało się ukształcić między podchorążymi, połączonymi z duchem swawoli, i rozszerzyć po pułkach; mieszkańcy również niegodziwi, połączyli się do tego spisku, do tych nędznych naczelników ciemnego towarzystwa. Car nie może wyjść z podziwienia, że człowiek tak światły, starzec Niemcewicz, mógł pochwalić spisek, mający na celu zdradę, bunt i krzywoprzysięstwo, że rewolucya Lipcowa we Francyi, ożywiła występne nadzieje spiskowych, i t. d. Takimto językiem przemawia gabinet Ruski o najszlachetniejszym poświęceniu się, o czynach które współczesni podziwiają, a które historia jako bohaterstwo zapisuje. Do kogoż jest wymierzona ta mowa dzika, te barbarzyńskie groźby, tak przeciwne wszystkim uczuciom serca ludzkiego? Chceż jeszcze Car zapalić fanatyzm, który Moskwę poświęcił płomieniom? Chceż jeszcze wzywać Ś. Mikołaja starowierców?

Narody cywilizowane, Francya szczególniey niech się ma na baczności. Car wskazuje rewolucyę Lipcową za przyczynę okropnego spisku, nie spuszczajmy na chwilę z pamięci, tych prorockich wyrazów manifestu narodu Polskiego: "Prawy Polak zginie z tą w sercu poczciwą, że jeśli własney wolności i oyczyzny uratować nie dozwolity mu nieba, śmiertelną walką zastąpi przynajmniej na chwilę zagrożone Europejskich ludów swobody."

Rozesza się wieść z listów kupieckich: że

stanęło już przymierze między Austryą, Francją i Anglią, w interesie przywrócenia Polski.

(Nades.) Ponieważ każdy czyn patryotyczny oyczyźnie wyświadczony powinien być publicznie ogłoszonym, przeto miło mi jest podać do wiadomości, że W. Reychert, rewizor wojewódzki w obwodzie Kujawskim, pomimo że w pierwszych dniach powstania, swemu przyjacielowi ofiarował jednego konia, a następnie uzbroił własnym kosztem iędzca do pułku mazurów. Dziś opuszczając małżonkę i sześciore drobnych dzieciak, sam pośpiesza w szeregi bratnie dla obrony swobod oyczyzny. Ten godny patriota niech będzie przykładem dla tych wszystkich, którzy takie jak on pozyskali posady i tak korzystnie dotąd obowiązki służbowe pełnią. W. D.

Znayduie się już nadesłanych do Arsenału tutejszego przeszło 80 sztuk dzwonów, wążących razem cetnarów 103, funtów 57; prócz tego złożono w ofierze miedzi czystey cetnarów 506 funtów 61, W ogóle cetnarów 910 funtów 18, czyli funtów 91,018. — Licząc na iedno 6ściofuntowe działo 900 funtów spiżu, powyższy materyał dziś już wystarcza na ulanie 100 dział powyższego kalibru. Lecz dostawa dzwonów trwa ciągle, a dodaną być musi jeszcze w dostateczney proporcyi miedź, do utworzenia stosownego spiżu na armaty, przeto może ich być, więcej i większego kalibru.

(Z Gazet Warszawskich.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PETERSBURG. Nadzwyczajny dodatek do Petersburskiego dziennika, zawiera pod d. 25 Stycznia pomiędzy innymi następujący artykuł:

"Cesarski ukaz wydany d. 13 Stycznia do rządzącego Senatu brzmi w następującej ośnowie: "Niezmordowana nasza gotliwość

o dobro ludów które *Opatrzność* naszemu berłu powierzyła, chęć zaprowadzenia we wszystkich częściach naszego państwa administracyi i ustaw dążących do utrzymania wzajemnych stosunków naszych wernych podanych wszelkiego stanu, mogących w obecnym stanie rzeczy zaradzić skutecznie istotnym potrzebom każdej prowincyi, spowodowała nas do wprowadzenia do prowincyi Mohilewa i Witebska, przywróconych od 1772 pod nasze berło, też same postanowienia, tak w administracyi jako i sądownictwie, które i w innych prowincjach naszego państwa istną; i do zniesienia niniejszem w całej Białe-Rosyi rozporządzeń litewskiego statutu; pozostaie jednak szlachcie jak dotąd, podług tychże zasad prawo wybierania z swojego grona prezesów karzącego sądu. (Dzi: Aust)

LONDYN 22 Stycznia. — W naszych dyplomatycznych zgromadzeniach, zatrudniają się w téj chwili najmocniéj przybyciem hr.

Wielopolskiego wysłańca polskiego, któremu rząd tymczasowy w Warszawie, powierzył zlecenie największój wagi, dotyczące przyszłości tego kraju. Celem téw misyi jest otrzymać wyjednienie u rządu W. Brytanii od cesarza rosyjskiego, utrzymanie praw, których Polacy się domagają. Prawa te uświęcone traktatem wiedeńskim z r. 1815, zaręczyły Polakom system reprezentacyi i narodowe instytucye. Pełnomocnik angielski na kongresie, lord *Kastlereagh*, zajmował się mocno interesem Polski. Przez jego wpływ główne zarządzenia uchwalone. Cała Europa wie dokładnie, iak zarządzenia te gwałcił ciągle tyran Konstantyn. Odezwa, którą dzisiaj czyni Polska do rządu angielskiego, nie może być odrzuconą. Hr. *Wielopolski* nie otrzymał dotąd posłuchania u żadnego z ministrów, lecz niemożna powątpiewać o najlepszym przyjęciu które go czeka, gdy przypomniemy to, co w pełnym parlamencie wyrekli lordowie *Grey*, *Palmerston*, *Holland* i *Brougham*, o niegodziwym podziale Polski, i o potrzebie tego kraju, równie iak i całej cywilizowanój Europy, aby jego niepodległość została zapewnioną. (*Morn. Cher.*)

DONIESIENIA.

Nro 4370.

Dyrekcya główna Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego.

Stosownie do art: 124 prawa seymowego o Towarzystwie Kredytowym Ziemińskim, ogłosza, iż listy z stawne sztuk 50 lit. E. Nro 141,842. 141,843. 141,844. 141,845. 141,846. 141,847. 141,848. 141,849. 141,850. 141,851. 141,852. 141,853. 141,854. 141,855. 141,856. 141,857. 141,858. 141,859. 141,860. 141,861. 141,862. 141,863. 141,864. 141,865. 141,866. 141,867. 141,868. 141,869. 141,870. 141,871. 141,872. 141,873. 141,874. 141,875. 141,876. 141,877. 141,878. 141,879. 141,880. 141,881. 141,882. 141,883. 142,511. 142,512. 142,513. 142,514. 142,515. 142,516. 142,517 i 142,518 wraz z 6 kuponami *Marvana Cissowskiego* własne, przy pożarze w miesiącu Maju r. b. wydarzonym we wsi *Długiem* w powiecie i obwodzie *Lipnowskim* *Województwie Półkim* położoney, mały spalić się, i dla tego właściciel ich zaniósł żądanie do Dyrekcyi Głównej o wygotowanie dla niego duplikatów, wzywa się więc wszystkich którzyby do własności wspomnianych listów prawa iakowe rościli, aby z takowemi do Dyrekcyi Głównej w Warszawie w przeciągu roku jednego od dnia 29 Września r. b. iako daty pierwszego ogłoszenia niezwodnie zgłosili się, inaczej rzeczony listy zastawne umorzonymi, a na ich miejsce duplikaty wydanemi zostaną.

W Warszawie dnia 15 Lipca 1830 roku.

Senator *Wojewoda* Prezes (podp.) *Miączyński*.

Pisarz Dyrekcyi (podp.) *Drewnowski*.

Wskutek polecenia W. Tryb: W. M. Krakowa z Okręgiem d. 1 Lutego r. b. N. 199 ruchości po niegdy *Agnieszce Zyglińskiej* to jest: garderoba, sprzęt domowe, kosztowności, korale, towar słucienny, i t. d. przez publiczną licytacyą w d. 17 Lutego r. b. w domu przy ulicy *Wiślnój* pod N. 307 za gotową srebrną monetą sprzedawane będą.

W Krakowie dnia 7 Lutego 1831 r.

Oleński Notaryusz.